

**Bijbellezingen: Handelingen 2, vers 1-13 en 1
Korinthiers 12, vers 1-11**

Soms gebeurt het wel eens dat mensen niet beseffen dat de situatie helemaal anders is geworden. Ik denk aan die Japanse militair die gewapend en al in 1974 in de jungle op de Filippijnen is gevonden, met nog zijn Japanse legeruniform aan. Hij was in de veronderstelling dat de oorlog tegen Amerika nog niet voorbij was en daarom hield hij zich als militair na dertig jaar nog steeds schuil in de jungle. Er waren wel pamfletten verspreid, waarop stond dat de oorlog was afgelopen, maar de Japanse militair dacht dat die pamfletten een list waren van de Amerikanen. Zelfs een landgenoot die hem ontdekte in de jungle, kon hem niet overtuigen. 'Ik stop niet met vechten tenzij ik het bevel krijg dat mij van mijn plicht ontheft', liet de militair aan zijn landgenoot weten. Uiteindelijk werd zijn oude legercommandant ingevlogen, die hem in maart 1974 - bijna dertig jaar na het einde van de oorlog - overhaalde om te verschijnen.

Je zou het werk van de Heilige Geest kunnen vergelijken met de taak die deze legercommandant had. De legercommandant moest de achtergebleven soldaat duidelijk maken dat de situatie volkomen veranderd was. Dat hij zijn wapens kon inleveren. Dat er een nieuw begin was gekomen. Nu, de Heilige Geest is gekomen om ons van die nieuwe werkelijkheid te overtuigen. De Heilige Geest is gekomen om ons te overtuigen van die nieuwe werkelijkheid. Om die nieuwe werkelijkheid tot ons door te laten dringen. Dat het altijd in ons hoofd zal blijven. Dat het tot ons hart door zal dringen. Dat het heel ons bestaan, elke dag, elke situatie, zal vervullen.

Van welke nieuwe werkelijkheid moet de Heilige Geest ons overtuigen en doordringen? ... Nu, de werkelijkheid van Pasen. Het sterven en opstaan van de Here Jezus. De betekenis van het sterven en opstaan van de Heere Jezus moet in ons hoofd zitten, in ons hart landen en heel ons leven doortrekken.

Als je Handelingen 2 leest, dan zie je waar het om gaat met Pinksteren: Petrus vertelt over Jezus. Eén lange preek over Jezus, Jezus Die gekomen is..., Die gekruisigd is..., Die is opgestaan uit de dood en nu als de opgestane Heer over heel de aarde regeert. Dat is zo allesveranderend! Zo overweldigend. Zo allesbeslissend. Niet die wind die de discipelen voelden, blies hen nieuw leven in. Niet die tongen van vuur zetten hen in vuur en vlam. Die wind en dat vuur waren slechts tekenen, daar ging het ten diepste niet om. Die boodschap van de Heere Jezus, gestorven en opgestaan, die boodschap die blies alles van deze oude wereld omver... die boodschap over Jezus de Here, zette alles in lichterlaaie..., die boodschap bracht op een dag 3000 mensen tot bekering, die vol ontzag, eerbied en vreugde een nieuw begin met hun leven maakten. Dat die boodschap deze mensen doordrong... en hun leven totaal veranderde... dat was het werk van de Geest.

Je zou kunnen zeggen: zonder Pinksteren is Pasen eigenlijk onaf. Je kunt 'Pasen zonder Pinksteren' vergelijken met een leeg huis: alles is klaar, de leidingen liggen, de vloer is gelegd, er is zelfs behangen..., maar het is nog zo kaal. Als je in de kamer loopt hoor je gewoon nog de echo van jezelf. Helemaal af, maar toch... het is nog niet je echte thuis geworden. Het huis moet nog gevuld worden. Gevuld worden met de Geest.

Pasen zonder Pinksteren is onaf. De Heilige Geest is nodig. De boodschap van Pasen is allesveranderend: je hele leven komt erdoor op de kop te staan. Je krijgt een nieuw leven, een nieuwe hoop, een nieuwe richting, een nieuwe liefde. *Maar alleen... door het werk van de Hellige Geest.* Die alleen kan je uit je oude patronen bevrijden, je losmaken... en je in de armen van de Here Jezus brengen.

Paulus vertelt dus eerst aan de gemeente van Korinthe hoe belangrijk dat werk van de Heilige Geest is. En vervolgens legt hij aan de gemeente van Korinthe uit waaruit het werk van de Heilige Geest bestaat. Paulus nam de gemeente van Korinthe mee terug naar de basis van het geloof, want het was wat misgelopen in de gemeente van Korinthe. Wat was er in die gemeente misgelopen? Nu, men had een soort ongezonde liefde voor geestelijke zaken gekregen. Er was een groep mensen in de gemeente, die voelde zich zo geestelijk..., geestelijker dan anderen. Zij waren dieper in het geheim van het geloof doorgedrongen dan anderen. Zij waren meer begaafd dan anderen. Zij spraken bijvoorbeeld een geestelijke taal, die anderen niet spraken (tongentaal). Die tongentaal was niet het probleem. En dat men zocht naar de diepe wijsheid van het geloof, dat was ook niet het probleem. Het probleem met die groep gemeenteleden, of die verschillende groepen gemeenteleden, was dat men zich in de gemeente ging onderscheiden ten koste van anderen... Men ging zich onderscheiden, zichzelf profileren..., en daardoor was men eigenlijk meer met zichzelf bezig, dan met de Here Jezus. Maar waar gaat het je nu eigenlijk om?

Paulus brengt de gemeente van Korinthe weer terug bij de basis door twee dingen over de Heilige Geest te zeggen. Hij zegt nog veel meer over de Heilige Geest, maar eerst deze twee – noem het maar – uitgangspunten:

Het eerste dat Paulus poneert, is dit: het werk van de Geest zorgt er niet voor dat jijzelf in het middelpunt van de belangstelling komt te staan..., nee de Heilige Geest zorgt ervoor dat wij met elkaar de Here Jezus gaan loven, prijzen en belijden als de enige Heer. Alles gericht op Jezus, de Heer! .... En het tweede dat Paulus zegt, is: het werk van de Heilige Geest zorgt niet voor onderscheid in de gemeente, voor meer of minder belangrijk, ..., nee de Heilige Geest verbindt mensen juist aan elkaar, Gods Geest maakt ons één, één gemeente, zoals een menselijk lichaam met allerlei verschillende ledematen heeft, één lichaam.

Het eerste dat Paulus dus zegt, is: de Heilige Geest zorgt ervoor dat wij met elkaar de Here Jezus gaan loven, prijzen en belijden als de enige Heer. Paulus zegt: 'niemand kan ooit door toedoen van de Geest van God zeggen: 'Vervloekt is Jezus,' en niemand kan ooit zeggen: 'Jezus is de Heer,' behalve door toedoen van de heilige Geest.' (1Kor 12:3)

Aan de ene kant kwam Paulus de joden tegen in de synagogen, die Jezus vervloekten. Jezus had aan een kruishout gehangen en in het Oude Testament staat dat iedereen die aan een hout hangt vervloekt is. De meest joden wilden niets van Jezus weten. 'Vervloekt is Hij!', zo zeiden ze zelfs... Maar door de Heilige Geest wordt je precies 180 graden om gedraaid... zo had Paulus het zelf ervaren...: Jezus moet je niet vervloeken, Jezus is de Allerhoogste Heer, die alle eer en aanbidding waard is!

Niemand kan ooit zeggen: 'Jezus is de Heer,' behalve door toedoen van de heilige Geest. De Heilige Geest leert ons Jezus als Heer te belijden. Als u en ik vandaag samen zingen over Jezus de Heer..., als wij in de geloofsbelijdenis zeggen: 'ik geloof in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heer', dan zingen en dan zeggen wij nogal wat. Dat betekent dat je tot een punt in je leven bent gekomen, waarop je zegt dat alles in je leven op de eer van Jezus gericht moet zijn. Dan belijdt je dat alles in je leven aan Hem toebehoort..., en dat elke dag in je leven een lofzang voor Hem zou moeten zijn. Als je zegt dat Jezus de Heer is, dan zeg je daarmee dat *Hij* recht heeft op je leven..., ja, dat je leven alleen in Hem zin en redding vindt.

Voor de christenen uit de tijd van Paulus was dat wel overduidelijk dat je met deze ene zinnetje 'Jezus is Heer' zoveel zei. Want die titel 'heer' die was eigenlijk gereserveerd door de Romeinse keizer. De Romeinse keizer kroonde zichzelf tot kurios, tot heer. Hij vroeg alle gehoorzaamheid en respect.. en soms ook letterlijk aanbidding. 'Maar nee', zo zeiden de christenen: 'ja, wij zullen de keizer

gehoorzamen in alles wat recht en billijk is, maar er is er maar Eén de Heer, de Machthebber, Degene die alle gehoorzaamheid en eer waard is... en dat is Jezus'. Nou, als je zoiets durft te zeggen in het Romeinse Rijk van toentertijd met die soms verschrikkelijk wrede Romeinse keizers..., dan had je dat niet van jezelf. Dan heeft de Heilige Geest je die woorden in de mond gelegd dat Jezus de Heer is!

Niemand kan ooit zeggen: 'Jezus is de Heer,' behalve door toedoen van de heilige Geest. De heidenen kroonden de Romeinse keizer tot heer. En de joden gebruikten de titel 'heer' voor God. Adonai, Heer. Zij moesten niets van Jezus hebben. En waar staan nu de christenen? Zij staan tussen de joden en de heidense Romeinen in..., zij zeggen: Jezus, Hij is God. God is Zelf in Jezus tot ons gekomen. En deze Jezus..., Hij is onze Heer, Die alle eer en aanbedding, gehoorzaamheid en liefde waard is.

De Heilige Geest is met het Pinksterfeest uitgestort om ons weer terug te brengen bij Pasen. Zonder Pinksteren is Pasen onaf. De Heilige Geest is met het Pinksterfeest door God gezonden om ons weer terug te brengen bij Pasen. Om dat kruis van Golgotha ernstig in ons op te nemen en daarbij te knielen... en om die vreugde van het open graf, de opstanding van de Here Jezus, te voelen en daardoor diep gelukkig te worden. De Heilige Geest zorgt ervoor dat Pasen niet een historisch feit blijft, iets dat gebeurt is ergens in 33 na Christus..., de Heilige Geest zorgt ervoor dat het Pasen wordt *in ons leven*. Dat wij gaan beseffen en gaan ervaren dat er werkelijk een nieuw begin is gemaakt. De Heilige Geest is zoals die legercommandant die de Japanse militair tot het besef moest brengen dat de strijd voorbij was. Dat de eigen wapens ingeleverd konden worden. Dat men die stap uit de jungle mag wagen. ... De Heilige Geest opent je ogen... en laat je die vergeving en de liefde die God in je hart sluiten. De Heilige Geest brengt je op de knieën uit dankbaarheid voor Jezus, maar leert je vervolgens ook om op te staan en de Here Jezus te volgen. De Heilige Geest leert je zoals Jezus geduld te oefenen en het lijden te verdragen. En in alles wat je meemaakt, wekt Hij steeds weer dat verlangen naar het moment dat Jezus terugkomt... en dat zorgt ervoor dat je het in deze tijd uithoudt. ... De Heilige Geest vormt je, vult je, zodat je steeds meer op Jezus gaat lijken. Niet zoals die jongens en meisjes die zich op dezelfde manier kleden als hun voetbalidool of favoriete zanger. Nee, je gaat van binnenuit op Jezus lijken. Je gaat op dezelfde manier als Jezus mensen liefhebben..., je krijgt oog voor mensen waar je liever je ogen voor had willen sluiten..., je gaat je leven geven ten dienste van de naaste, omdat je het mooiste leven hebt ontvangen: leven met Jezus. Met je hart, je hoofd, je gevoel en je gedachten, je woorden en je daden ga je Jezus grootmaken, Hem belijden als je HEER.

Is Jezus ook uw Heer? Loop je nog steeds met je eigens wapens in de hand door het oerwoud om jezelf te beschermen..., of heb je je wapens al ingeleverd, omdat je weet dat de oorlog voorbij is en dat Jezus de HEER over hemel en aarde is? Gods commandant, de heilige Geest, roept je uit het oerwoud tot de vrijheid, tot het leven met Jezus. Hij leert je belijden en erkennen dat Jezus de Heer is, je Redder, je Koning, je Voorbeeld. Hij leert je je te verwonderen..., te danken..., en in alles en ondanks alles naar het moment te verlangen dat wij straks voor altijd bij Hem mogen zijn.

Wil je daarin groeien? Neem dan momenten van rust, van stilte. Pak je Bijbel. Vouw je handen. Of hef je handen juist omhoog, tijdens Opwekking of een andere samenkomst. Praat met elkaar over het geloof. Bid met je ouderling of voorganger, of met iemand anders. De Heilige Geest is heel creatief in Zijn werk om je steeds meer met Jezus te verbinden.

De Korintiërs kregen van Paulus een heroriëntatiecursus. Niet zichzelf, maar *Jezus* moest in het middelpunt van hun geloof staan. Dat was het belangrijkste wat de Heilige Geest

teweeg wilde brengen. Die verbinding met Jezus. ... Het tweede – waar ik nu heel wat korter bij stilsta – is dat de Korintiërs ook moesten leren dat de Heilige Geest hen als gemeenteleden *aan elkaar* verbond. Zij waren niet elkaars concurrenten..., maar elkaars instrumenten.

Wat waren die Korintiërs – zo stel ik het mij voor – een stelletje individualisten geworden! Ze geloofden ieder op hun eigen manier. Wat die ander deed of dacht, dat was per definitie verdacht. ... Ze hadden elkaar ook niet nodig, de Geest had hen alles gegeven wat zij voor zichzelf nodig hadden. ... Nee, zo werkt de Geest niet, zo zei Paulus. De Geest maakt ons niet tot zelfvoorzienende wezentjes. Nee, iedereen van ons heeft wat. En iedereen van ons mist wat. En dat je wat mist, dat is niet een gebrek..., zie dat als een gave! Want wat je ontbreekt, dat wil God je juist in die ander schenken! ... De een heeft de gave van spreken. De ander bepaald niet. Maar die mag het ontvangen in die ander die zo'n begenadigd spreker is. ... De een kan iets heel scherp doorzien. De ander niet. ... De een heeft een gave van zorgzaamheid. De ander moet je niet een verzorgende taak in de gemeente geven, daar worden de gemeenteleden niet gelukkig van. ... Je hebt niet alles tot je beschikking wat je nodig hebt in je geloof... je hebt niet alle wijsheid, alle inzicht, de gave om te bidden, de woorden om te zingen, de kunde om te evangeliseren.... Je hebt niet alles tot je beschikking, want de Geest heeft ons als één gemeente bedacht. *Dat was Zijn plan!* ... Het werk van de Geest gebeurt in de gemeente, waar mensen met allerlei gebreken aan elkaar zijn gegeven.

Gods Geest wil je je prachtige geschenken voor je geloof geven... in die ander die je misschien helemaal niet zag staan. Ik denk aan hoe dat met een kinderfeestje vaak gaat: de cadeautjes zijn voor de jarige verstopt, soms op haast onmogelijke plaatsen. Nu, laten wij met elkaar die cadeautjes gaan zoeken in de gemeente, op plekken waar je misschien nog nooit had gekeken, geschenken ontvangen in mensen die misschien heel anders zijn dan jij. Heb je wel eens zo'n cadeau ontvangen, doordat iemand voor je heeft gebeden, of doordat iemand iets tegen je heeft gezegd, of heeft laten zien hoe waardevol je bent? Dat is het werk van de Geest!

Paulus moest iets fundamenteel rechtzetten, want men zag in de gemeente van Korinthe die ander niet meer, men raakte elkaar kwijt. En daardoor raakte men de rijkdom van het geloof en het leven met God kwijt! Men ging in een kringetje om zichzelf draaien: 'mijn leven en mijn geloof zoals ik dat beleef.' Men dacht dat men rijk gezegend was, tevreden als men was met zichzelf..., maar wat was men arm geworden!

De schat van geloof, het prachtige werk van de Heilige Geest, is te vinden in een gemeente die samen leeft en samen looft. In die heel gewone gemeente, waar zoveel onderlinge verschillen zijn en discussies worden gevoerd, maar waar men elkaar niet uit de weg gaat maar elkaar blijft opzoeken en in het gebed opdraagt. Die gemeente waarin wordt geduld, waarin wordt gedragen en verdragen, waarin wordt gezocht en gedeeld. Ja, dus ook in die lastige kanten van het gemeente-zijn..., de Geest werkt niet alleen in vreugde en heerlijkheid... juist ook in zwakte, in pijn, in dragen en verdragen wordt Gods kracht zichtbaar!

De Geest werkt zoals Hij wil, zegt Paulus. Laten wij Hem daarvoor dan de ruimte geven door samen die ruimte te vormen waar de Geest wil werken. De Geest verbindt ons aan elkaar om tot zegen van de ander te zijn en ook in de ander te ontvangen. En Gods Geest verbindt ons samen aan Jezus. De Heilige Geest is Gods commandant die roept: kom uit het oerwoud, lever je wapens maar in en staak de strijd. Wij mogen nu leven met Jezus, door Jezus en voor Jezus. Totdat Hij terugkomt.